

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE.”

Anul XVIII.

CELOR CE BINEVESTESC PACE.

No. 2.

CUPRINS:

- Temelia pentru mărturisire
- Rugăciunea și religia căminului
- Dovada consacrării
- Salvați!
- Rugăciune
- Cercul Părinților
- Cunoștința binelui și răului
- Aplicație
- Femeia ideală
- Un nou capitol pentru cartea faptelor
- Pentru zilele acestea
- Printre leproși
- Aviz
- Raport despre al zecelea Comitet de iarnă
- Institut de evangheliști laici
- Răspuns Regal
- Cum am început un an nou
- Cincisprezece minute misionare
- Pagina Gospodarului
- Te preamărim
- Necrolog
- Anunțuri

Ziua Căminului Creștin

5 Februarie, 1938

Program

- Cântare
- Rugăciune
- Raportul lucrării misionare
- Cor
- Studiu biblic: „Temelia pentru mărturisire”
- Lectură: „Rugăciunea și religia căminului”
- Lectură: „Dovada consacrării”.
- Rugăciuni de consacrare.

Notă pentru conducători. — Odată pe an prezentăm subiectul însemnat al religiei în familie. Dacă nu suntem sănătoși în ce privește inima, suntem slabi. Spiritul Profetic declară: „Religiunea în cămin e cel mai înalt model de religie în Comunitate”. — „Schite Istorice”, p. 286. Scopul acestui program este de a obține o reînnoire a consacrării pe altarul familiar a membrilor noștri. Invită să se spună o experiență sau două cu privire la ceea ce înseamnă cultul în familie. Zădarnice sunt eforturile noastre de câștigarea de suflete, dacă propriile noastre căminuri nu sunt curățite.

Departamentul Misiunii Interne

Temelia pentru mărturisire

1. Când a căzut întunerecul egiptean asupra țării, unde era lumină? Exod 10, 21—23.
2. Care este cel mai mare argument adus în favoarea soliei? „Un cămin creștin bine rânduit, este un argument plin de putere în favoarea realității religiunii lui Hristos, — un argument pe care necredincioșii nu-l pot tăgădui”. — „Patriarhi și Profeti”, p. 144.
3. Dacă nu avem un bun cămin creștin, ce facem în realitate? Răspuns: Tăgăduim credința. 1 Tim. 5, 8.
4. Ce întrebare solemnă a fost pus odată de Dumnezeu? 2 Imp. 20, 15. Răspuns: Hrana lui. Imbrăcămintea familiei lui. Inchinarea lor religioasă.
5. Ce a văzut regina din Șeba în căminul lui Solomon? 2 Cron. 9, 3—9.
6. Cine primește slava când noi luminăm prin căminurile noastre? Mat. 5, 14, 16.
7. Ce ar trebui să se vadă în căminurile adventiștilor? Răspuns: a) Altarul familiar. Ier. 10, 25. b) Reforma sanitară familiară. c) Curățenia căminului. d) Exacta ținere a Sabatului. e) Adevărata educare a copiilor. 2 Tim. 3, 15. f) Fericire și îngăduință.
8. Noi cari am fost odată în întunerec, ce ar trebui să facem acum? Efes. 5, 8.
9. Ce solie trimete astăzi Dumnezeu? Isa. 60, 1
10. Ce ar trebui să fie căminurile noastre astăzi? Filip. 2, 15.

Rugăciunea și religia căminului

Rugăciunea este vieța sufletului nostru, și temelia creșterii spirituale. În căminurile voastre, înaintea familiilor voastre și înaintea lucrătorilor voștri voi ar trebui să dați mărturie despre acest adevăr.

Este tot așa de bine și de esențial a ne ruga de trei ori pe zi, tot așa cum era și pentru Daniel. Iar când aveți privilegiul ca să vă întâlniți cu frații voștri în Comunitate, spuneți-le cât de mare e nevoia de a păstra legătura între Dumnezeu și suflet. Spuneți-le că dacă ei vor găsi inimă și glas pentru rugăciune, și Dumnezeu va găsi răspuns la rugăciunile lor. Spuneți-le să nu neglijeze datorile lor religioase.

Indemnați pe frați să se roage. Trebuie să căutăm dacă vrem să găsim, trebuie să cerem dacă vrem să primim, trebuie să batem dacă vrem să ni se deschidă ușa. Dacă în adunare se găsesc numai puțini, totuși sunt destui ca să ceară prețioasele făgăduinți ale lui Dumnezeu. Tatăl, Fiul și Îngerii sfinți vor fi de față cu voi spre a susține credința voastră, principiile voastre statornice, și acolo veți avea revărsarea Spiritului Sfânt al lui Dumnezeu. El are binecuvântări bogate în depozitele Sale pentru aceia cari vor aduce nu numai zecimea în visteria Lui, ci de asemenea și timpul și puterea trupului, creierului și mușchilor în serviciul Său. Cei cari vor face aceasta, vor umbla în lumină și vor triumfa în Domnul.

Totți aceia cari pretind că urmează pe Hristos să arate principiile practice ale blândei în propriile lor căminuri. Religionea în cămin este cea mai bună dovadă a adevăratei pietăți. Nici străinul, nici oaspetele, nici predicatorul nu pot să judece în felul cel mai bun consacrarea voastră creștinească, ci cel ce judecă cel mai bine, dacă voi iubiți pe Dumnezeu și țineți poruncile Sale este chiar copilul vostru, servitorul vostru, muncitorul care lu-

crează în câmpul vostru. Dacă familia voastră sau muncitorii voștri nu au păreri mai bune despre creștinismul vostru, atunci adevărul nu și-a împlinit lucrarea lui asupra sufletului vostru. Nu lăsați ca muncitorii voștri să zică: „Acest om la care noi lucrăm are o religie ciudată. În casa lui nu sunt rugăciuni de dimineață și de seară. Noi începem și terminăm ziua cu muncă peste cap și avem așa de mult de făcut în Sabat încât abia putem găsi timp pentru rugăciune tainică”.

Arătați creștinismul vostru în familia voastră. Lăsați să ardă o lumină strălucitoare și statornică. Lăsați asupra minților impresiile adevărului Dumnezeului vostru și valoarea serviciului Său, cari vor continua să existe cât veșnicia. O! cât de multă nevoie este de rugăciune, de lacrimi și de credință! Ar trebui să vă rugați pentru predicatori, și pentru aceia cari sunt slabi în credință. Ar trebui să lăsați ca rugăciunile voastre să urmeze pe lucrători ca secere ascuțită în marele câmp al secerișului. Voi ar trebui să luptați cu Dumnezeu, așa cum făcu

Iacob. Am putea să avem un timp al Rusaliilor chiar acum, dacă membrii s'ar ruga cu stăruință și ar crede în făgăduințele lui Dumnezeu. Și când se va găsi cu îmbelșugare rugăciune și credință în poporul lui Dumnezeu, lumea va vedea o lumină strălucitoare și statornică strălucind prin ei.

Ar trebui să studiem experiențele vieții noastre trecute, așa cum studiem corectura sau manuscrisul unui articol, spre a găsi greșelile și a le nota pe marginea paginei. Ar trebui să facem aceasta zilnic, și să notăm greșelile, ca să le putem evita în viitor. Nu treceți cu vederea examinarea personală și anume dacă mai sunteți în credință. Dovediți-vă înși-vă, căci dacă Hristos nu este în voi, sunteți lepădați. Indreptați fiecare acțiune necreștină, căutând Spiritul Maestrului vostru. Luați inima voastră care din natură este rece ca o bucată de fier și lăsați ca Mila topitoare să cadă asupra ei, ca să poată fi subjugată de Harul lui Dumnezeu, și prin Spirit să fie imprimat în ea chipul divinului vostru Domn. E. G. White.

Dovada consacrării

În timp de războiu comandantul recunoaște în general că e lucru principal să aibă baze puternice. Fără de aceasta nicio armată nu poate să-și mențină pozițiile. Pierderea luptelor ca și a războaielor a fost pricinuită de bazele slabe.

În războiul nostru împotriva lui Satana, trebuie să recunoaștem că bazele căminului nostru trebuie să fie puternice. „Nicio propagandă religioasă nu este în stare să împlinească ceva, dacă nu izvorește și dacă nu se sprijină pe vieța de familie care să fie în chip vizibil influențată de religie.

„Dacă oamenii vorbesc despre creștinism semenilor lor și pe de altă parte căminul lor este lipsit

de religie, sau dacă au un cămin în care domnește lipsa de bunătațe, asprimea, neîncrederea, atunci cele spuse de ei, în cazul acesta sunt ca arama răsunătoare și țimbalul zăngănitor. Căminul este locul unde religia e pusă la probă. Și cel mai bun izvor și cea mai bună întărire a mărturisirii religioase este căminul creștin, unde familia are altarul ei, se roagă și se închină ca o familie, în mod deschis și în unire, înaintea Tatălui, dela care își trage și numele. Când căminurile noastre ar fi pline de Spiritul lui Hristos, atunci Evanghelia se va răspândi ca niciodată mai înainte din biserici și capele”.

Să ne consacram noi ca conducători de familii în acest început al anului spre o reînnoire a credințioșiei în ce privește altarul

familiar și în aducerea copiilor noștri la o hotărîre decisivă pentru Hristos în acest an.

(Cere ca conducătorii de fa-

milio să-și dovedească această consacrare din nou prin ridicare în picioare, și fă o rugăciune specială pentru ei.)

SALVAȚI!

Din pricina puternicei și nesfârșitei Sale iubiri pentru sufletele omeniești, Dumnezeu trimise pe singurul Lui Fiu pe pământul acesta întunecat și sub blestemul păcatului, ca să salveze pe om din starea lui pierdută și desnădăduită. Isus plăti prețul de răscumpărare pentru toți cu sângele Său prețios. Deschizând în felul acesta o cale de mântuire, cu un preț infinit de mare, El încredință bisericii Sale marea sarcină de a duce în grabă oricărui suflet care se pierde, vestea cea bună a răscumpărării. Uneori, biserica și-a luat în chip serios misiunea, și a lucrat cu sârguință și cu mult zel ca să aducă nădejde și mântuire milioanei de suflete cari umblau în întunecoasa umbră a morții; alteori, a luat o atitudine rece și indiferentă față de însărcinarea pe care o avea din partea lui Dumnezeu. În zilele acestea, Dumnezeu așteaptă ca biserica celor rămași să se ridice și să se pregătească pentru marea datorie de a adresa ultima solie mântuitoare a lui Dumnezeu, nenumăratele milioane, cari băjbaie încă în întunerecul des al nopții păcatului, fără Dumnezeu și fără nădejde.

În cuprinsul Diviziunii Europene de Sud sunt 200.000.000 de suflete, cărora Dumnezeu așteaptă ca noi în calitate de lucrători și credințioși din acest câmp, să le adresăm invitația plină de har, înainte ca ușa timpului de probă să se închidă pentru totdeauna. Această solemnă răspundere care planează asupra noastră, trebuie să ne facă să ne gândim serios și matur.

Neîncetat, cu ocazia Comitetului Diviziunii, ținut în iarna aceasta la Paris, când am meditat împreună asupra acestei grozave răspunderi, inimile noastre au fost

adânc mișcate, și am strigat către Dumnezeu după înțelepciune sfântă și putere spre a face față cererilor acestor timpuri. Înainte de încheierea Consiliului, s'a adoptat următoarea moțiune:

„Noi, cei patruzeci și trei de delegați, adunați la Paris, pentru al zecelea Consiliu de Iarnă al Diviziunii Europene de Sud, am ascultat rapoarte din 19 țări și grupe de insule, cari alcătuiesc câmpul acestei Diviziuni. Cu adevărat, inimile noastre au tresălit de bucurie și curaj când am revăzut progresul anului trecut și felul minunat cum Dumnezeu lucrează în toate părțile.

„Dela ultima ședință de Comitet, ținută anul trecut, 3.043 de suflete au fost câștigate pentru adevăr. Ne vine să strigăm ca și bărbatul lui Dumnezeu din vechime: 'Ce lucruri mari a făcut Dumnezeu!' Totuși, succesul acesta nu ne face să fim nepăsători față de marile întinderi din cuprinsul Diviziunii noastre, reprezentând ținuturi în cari n'a pătruns încă solia. Dela Marea Neagră până la insulele din Oceanul Atlantic; delă țărmurile Mării Nordului până în adâncurile pădurilor ecuatoriale și la Oceanul Indian,

se întinde o masă de oameni cari rătăcesc încă în întunerecul și umbra morții.

„Inimile noastre ard de iubirea constrângătoare a lui Dumnezeu când privim asupra acestui câmp așa de întins și ne gândim la grozava povară de a duce Evanghelia veșnică milioanei de oameni ce locuiesc pe el. Noi nu putem face altceva decât să strigăm la Dumnezeu ca să ne umple cu acea râvnă neobosită care a umplut de zel inimile primilor ucenici, și a atras biserica apostolică de pe colinele golașe, colindate de păstori, ale Iudeii, spre a cucerii lumea romană pentru Evanghelia. Și noi dorim a ceeași biruință astăzi și ca urmare

„Hotărîm înaintea lui Dumnezeu să ne consacram din nou programului divin, hotărîți de a conduce toate forțele unite ale câmpurilor și Comunităților noastre, la o lucrare de evanghelizare puternică și plină de viață, asupra căreia cerul să poată pune sigiliul său de aprobare, confirmând-o prin semnele cari vor urma. Pentru scopul acesta, noi rugăm pe Dumnezeu și stăruim pe lângă iubiiții noștri conlucrători și membri să privească din punct de vedere al bisericii la sufletele cari pier, pentru ca țința de „a salva un suflet dela moarte" să poată deveni năzuința tuturor.

„Apelăm, la toate Comitetetele Conferințelor și Misiunilor noastre să dea cea mai serioasă atenție acestei chestiuni atât de importante, și să facă planuri pentru ca timpul și talentul oricărui lucrător evanghelist din câmp să poată fi folosit în întregime și cu cel mai bun folos în lucrarea de câștigare de suflete”.

Avem toată încrederea că hotărîrea și apelul de mai sus vor atinge coarda corespunzătoare în inima fiecărui lucrător și membru din câmpul nostru. Sufletele omeniești sunt cele mai prețioase lucruri din lumea aceasta. Și ele constituie tot ce putem lua din lumea aceasta în cea veșnică. O, fie ca Dumnezeu să ne dea această pasiune pentru suflete! Fie ca prin Duhul Său cel Sfânt, să ridice toată biserica la lucru pentru mântuirea celor pierduți!

A. V. Olson

Rugăciune

*Mă 'ncred Isuse-al meu în Tine,
Spre Tine 'nalț sufletul meu;
Tu ești făclia vieții mele
Sfîntește-mă prin harul Tău.*

*Eu gândul mi-l ridic spre Tine,
O, Doamne, care locuiești în slavă;
Și de's căzut în mari primejdii,
Tu să mă scoți fără zăbavă.*

*O, Dumnezeule mântuirii,
Tu, plin de îndurări ești, Tatăl
Imi curăță cu bunătate,
Tu, sufletu-mi, de orice pată.*

*O, bun și iubitor Isuse,
Revarsă mila Ta divină,
Peste toți ceia care vin
La Tine, spre-a găsi odihnă.
N. R. Mazilu*

Cercul Părinților

Program

Cântare
Rugăciune
Instrucțiuni
Experiențe avute în cursul lunii trecute, cu aplicarea celor studiate
Studiu: „Cunoștința binelui și răului”
Aplicație
Rugăciuni pentru copiii noștri
Cântare și rugăciune de încheiere

Instrucțiuni. — Cu prilejul organizării pe anul 1938, îmi place să cred că frații Predicatori și Comitetele respective, nu au prețat să organizeze în Comunități și Cercul Părinților.

Lucrarea aceasta nu trebuie să fie privită ca ceva trecător, ci ca o lucrare care va continua fără întrerupere. Rugăm pe frații Predicatori și pe frații Presbiteri ai Comunităților și Președinții ai Cercurilor Părinților, precum și pe toți cei cărora le stă pe inimă creșterea copiilor noștri în calea Domnului, să pună toată inima la lucrarea aceasta — lucrare ce

s'a dovedit așa de necesară — putem zice: o chestiune de viață și de moarte pentru familiile și Comunitățile Adventiste de Ziua a Șaptea.

În curând, credem că vom introduce un sistem de raportare pentru frații Predicatori, cu privire la activitatea Cercului Părinților. Va fi bine, deci, dacă lucrarea va fi începută din timp.

Pe lângă materialul necesar — dăm și câteva instrucțiuni de felul cum trebuie ținute aceste ore. Miezul acestor ore îl constituie: Experiențele, studiul și rugăciunea.

Programul începe cu experiențele. Pentru conducerea studiului, se va folosi neapărat programul din Curier. Capitulul de studiat este pus sub formă de întrebări și răspunsuri așa ca la Școala de Sabat. Răspunsul cel mai potrivit este acela care este extras de noi și dat în Curier.

Cel care conduce studiul va proceda în felul următor:

1. Va ruga pe toți cei ce au acasă cartea „Educație” să o aducă cu ei la aceste ore.

2. Fiind la amvon, va ruga pe cineva să citească primul paragraf.

3. După aceea, va pune întrebarea din Curier, iar adunarea va da răspunsul potrivit cu cele cetite în paragraf. Se pot

da mai multe răspunsuri bune dar cel ce conduce studiul va scoate în evidență ideia principală, după cum e dată în Curier.

4. Apoi se va trece la alt paragraf, și așa mai departe până la sfârșit.

5. Pentru cetit vor fi invitate persoanele cari pot ceti cu ușurință.

6. După ce capitolul este terminat, atunci cel ce conduce studiul, citește și partea din urmă, cu titlul „Aplicație”, dând și un mic îndemn pentru aplicarea acestor principii în familie.

7. Studiul acesta, însă, nu trebuie lăsat prea mult, așa ca să nu mai rămână timp pentru rugăciune.

Sperăm că prin experiențele ce vor schimba între ei părinții, prin studiul acestei minunate cărți date nouă de către Spiritul Profetic și apoi prin rugăciunile călduroase ale părinților și aplicarea principiilor învățate — Duhul Sfânt ne va ridica pe noi și copiii noștri la o viață creștinească mai înaltă și o cunoștință mai deplină a Tatălui nostru Ceresc.

Înainte, iubii părinți! Nicio descăjurare, nicio îndoială! Înainte, cu toată casa noastră, spre Împărăția cea de veci! Amin.

Secretar la Departamentul Educației
Victor Diaconescu

Notă. — Oferiți d-ilor învățători cartea „Educație” și programul din „Curierul Misionar”.

Cunoștința binelui și răului

1. Pentru ce dădu Dumnezeu primilor noștri părinți „puterea de a alege”?

Răspuns: Altfel „caracterul lor nu s'ar i putut desvolta, și serviciul lor n'ar fi fost de bună voie, ci stors cu sila”. Pag. 21. p. 1.

2. De cunoștința cărui lucru a dorit Dumnezeu să ferească pe Adam și Eva?

Răspuns: „Era voința lui Dumnezeu ca Adam și Eva să nu învețe să cunoască răul. Cunoștința binelui le fusese dată cu îmbeșugare; dar cunoștința răului — a păcatului și a urmărilor lui, a muncii oboșitoare, a grijiilor aprige, a desamăgirilor și amărăciunilor, a durerii și a morții — le fusese reținută din iubire”. Pag. 21. p. 2.

3. Când Eva a nesocotit ordinul lui Dumnezeu, cu cine a ajuns în atingere și ce i-a pus în inimă?

Răspuns: „Ea veni în contact cu dușmanul lor. După ce interesul și curiozitatea sa (a Evei)

au fost deșteptate, Satana izbuti să nege cuvântul lui Dumnezeu și să vâre neîncredere în înțelepciunea și bunătatea Sa . . . vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul”. Pag. 21. p. 3.

4. Amestecând cunoștința binelui cu răul, ce a dorit Satana să facă pe prima pereche de oameni să creadă despre Dumnezeu?

Răspuns: Că Dumnezeu, oprind pe om să mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului, „le-ar fi oprit bunuri mai mari . . . că prin aceasta voiește să-i împiedece ca să ajungă la o desvoltare mai mare și la o fericire mai deplină”. Pag. 22. p. 1.

5. Ce nu lasă Satana să se bage de seamă prin susținerile sale și ce făcu Eva și Adam?

Răspuns: Satana „nu lăsă să se bage de seamă că prin neascultare a fost izgonit din cer. Falsitatea era ascunsă sub un adevăr aparent și Eva — momită, lingușită

și înșelată — nu recunoscă amăgirea. Lepădă credința, cheia cunoștinței”. „După ce ea însăși păcătuisse, se făcu ispititorul soțului său — și a mâncat și el”. Pag. 22. p. 2 și 3.

6. Dar ce câștigară Adam și Eva prin cunoștința răului?

Răspuns: „Blestemul păcatului era tot ceea ce câștigară neascultătorii . . . îndoială față de bunătatea lui Dumnezeu, neîncrederea în cuvântul Său, lepădarea autorității Sale. . . . Aceasta deschise ușa la tot felul de neadevăruri și rătăcirii”. Pag. 22. p. 4.

7. Ce influență avu cunoștința răului asupra spiritului omului?

Răspuns: „Prin amestecarea binelui cu răul, ideile sale s'au încălțit, puterile priceperii și ale vieții spirituale slăbiră. Nu mai putu să prețuiască bunătatea lui Dumnezeu”. Pag. 23. p. 1.

8. Alegând cunoștința răului, la ce au trebuit să renunțe?

Răspuns: „Ei nu puteau să mai

locuiască în grădină, deoarece în desăvârșirea sa (grădina) nu mai putea să le ofere învățătura ce le trebuia acum". Pag. 23. p. 2.

9. Deși pătată de păcat, ce trebuia să fie mai departe natura?

Răspuns: „Natura trebuia să fie și acum icarta de studiu a oamenilor“. Pag. 23. p. 4.

10. Ce învățătură trebuia să le ofere acum natura coruptă?

Răspuns: „Omul trebuia să primească dela natură, care acum da pe față cunoștința binelui și răului, învățături lămurite asupra urmărilor păcatului“. Pag. 23. p. 4.

11. Ce a recunoscut apoi prima pereche de oameni?

Răspuns: „Cugetul le fu pătruns de faptul ce nu se putea înălătura, că toate viețuitoarele trebuie să moară“. așa cum zise Dumnezeu: „Să nu mănânci căci vei muri negreșit“. Pag. 24. p. 1; Gen. 2, 17.

12. Ce trebuia să constate Adam cu privire la „domnia“ ce avusesese asupra naturii?

Răspuns: „Spiritul de nesupunere, căruia el însuși îi dăduse drumul să intre, se întinse peste toată lumea animală așa se dădu pe față trista cunoștință a răului“. Pag. 24. p. 2.

13. Pe lângă pedeapsă și blestem — ce posibilitate de restaurare le dădu Dumnezeu oamenilor?

Răspuns: „Chiar în blestemul rostit asupra lui Satana, fu dată o **indicare de mântuire**. (Gen. 3, 15.) Prin Isus putea să se recâștige totul ce se pierduse“. Pag. 25. p. 3.

14. Care este și astăzi Evanghelia naturii?

Răspuns: „Astfel stările și împrejurările din natură, cari ne aduc în fața ochilor, în chip atât de viu, marea noastră pierdere, ajung și vestitoare de nădejde. Deși ruinată prin păcat, ea nu ne vorbește numai de creațiune, ci și de **mântuire** că putem să fim din nou creați în neprihănirea și sfințenia pe care o dă adevărul“. Pag. 25. p. 1.

Victor Diaconescu

Aplicație

1. În educație, copilul trebuie ferit de cunoștința răului. Părerea unora că trebuie să cunoască răul pentru a învăța ce este binele, nu este adevărată. Este imposibil ca cineva să cunoască răul, fără ca apoi să nu suporte și urmările păcatului.

2. Păstrați încrederea deplină a copiilor voștri. Obișnuți-i să vă spună totul, ascultați-i cu răbdare și bunăvoință și apoi învățați-i ce trebuie, cu iubire.

3. Adeseori copiii noștri vin dela școli cu glasul doinei în suflet.

4. Supravegheați prietenii copiilor voștri, pentru că cei ce au

păcătuit „devin ispititorii lor“.

5. Când copilul tău greșește, ajută-l să vadă urmările greșelii lui.

6. Vegheați să nu pierdeți „domnia“ asupra familiei și copiilor voștri, dând voi drumul unui spirit de nesupunere, fie prin slăbiciune, fie printr'un spirit certăreț și neliniștit.

7. Dați celui greșit o posibilitate de reabilitare. Dați-i o nădejde.

8. Scriptura, natura și familia, să aducă copilului vostru Evanghelia mântuirii lui.

Victor Diaconescu

Femeia ideală

Valoarea unui lucru de care ne folosim în viața noastră zilnică, o apreciem după capacitățile corespunzătoare scopului. Un lucrător, într'o branșă oarecare, va fi căutat și prețuit cu atât mai mult, cu cât posedă mai multe calități în direcția meseriei sale.

Femeia ideală va fi aceea, care în primul rând, va fi în stare să corespundă menirii sale înalte de a fi mamă, soție și gospodină. Aceasta este chemarea ei, hotărâtă de Dumnezeu. Fericirea familiei atârnă, în mare parte, de soție. De felul cum își împlinește îndatoririle ei în casă, de felul cum îngrijește de educația copiilor ei, ea dă primul ton în simfonia căminului. Ea trebuie să fie condusă de iubirea nemărginită pentru ai săi, de bunăvoință de a face tot posibilul

pentru a-i face fericiți și ea trebuie să fie în stare să-și schimbe metodele, dacă e nevoie, spre binele celor ai săi, chiar dacă aceasta îi cere timp și sacrificii.

Fiecare fată, care ajunge la vârsta când începe să înțeleagă rostul ei în viață, trebuie să primească îndrumări pregătitoare referitor la îndatoririle sale în cămin, pentru ca, atunci când intră în viață, să nu fie neștiutoare și nevoită să învețe prin propriile sale experiențe și pagube.

Nicăiri nu va putea ea să primească o pregătire mai temeinică pentru viitorul ei cămin, ca în casa părintească. Acolo va avea ocazia să studieze practic cum poate să-și împartă cât mai cu folos timpul în executarea lucrărilor casnice și în așa fel ca să-i

rămână timp și pentru educația copiilor, pentru ceteră și recreație. Să învețe să deosebească lucrările — unele cari trebuie neapărat făcute, aducând un folos real, iar celelalte, de cari s'ar putea dispensa, cerându-i mult timp și nefiind necesare. Multe femei sunt în stare să stea în casă aplecate deasupra unei broderii care strică ochii, pe când afară este vreme bună, întreaga natură se scaldă în soare, iar copiii ei îi răscolesc casa, negăsindu-și locul; ea nu privește la sănătatea copiilor ei în primul rând, preferă să stea în cameră în aerul închis, înconjurată de paloare, în loc să meargă cu ei afară și să se bucure cu ei. Să nu se mire dar că buna dispoziție și sănătatea lipsesc din casa ei.

De asemenea trebuie studiate de către tinere pregătirea și combinația mâncărilor într'un fel simplu și sănătos. Să nu se zică: „Cum a făcut mama, fac și eu”, ci să caute să fie la curent cu progresele mari făcute în ultimul timp pe acest tărâm atât de important, dar atât de neglijat.

Tot ceea ce privește existența și vieța unui copil, tot ceea ce poate asigura dezvoltarea și sănătatea sa și igiena tuturor membrilor familiei să intre în studiul viitoarei mame. Nu este o chemare mai frumoasă și mai înălțătoare iar străduințele sale vor fi încoronate de succes dacă va fi conștientă asupra datoriei sale. Stă în puterea ei „să desăvârșească vieța casnică, s'o însuflească, s'o înfrumusețeze și s'o desăvârșească. Femeile sunt învățătoare înăscute, căci în vreme ce ele au în mâinile lor moralitatea copiilor — stăpânitorii de mâine a-i pământului — exemplul pe care îl poate da, farmecul pe care îl poate răspândi asupra celorlalte vârste, le dau în fiecare moment mijloace de îmbunătățire a vieții”. — „Education progressive”.

„Femeia să fie împodobită launtric și frumusețea femeiască să stea în suflet, căci numai în suflet se arată frumusețea și urciunea”. „Vrei să te arăți în lume frumoasă și împodobită? Mulțumește-te mai bine să rămâi cum te-a făcut Dumnezeu. Ții numai decât să te arăți gătită? Gătește-te atunci cu caritatea, cu filantropia, cu bunacuvința și cu modestia. Aceste virtuți sunt mai de preț decât aurul și pietrele scumpe și dau femeii mai multă grație. Chiar unei urite dau o frumuseță atrăgătoare”.

„Dacă cea gătită e frumoasă, găteala strică frumuseței naturale, pentru că n'o lasă să apară cum este, ci îi acoperă în parte frumusețea, iar dacă este urită și rău conformată, găteala o face și mai urită”. „O fată nu trebuie să fie cochetă. Imbrăcămintea ei trebuie să fie simplă și cuviincioasă”. „Arată sufletului o purtare de grijă, precum și frumuseții launtrice, căci podoaba din afară ră-

pește frumusețile celei din launtru”. — Sf. Ioan Gură de Aur.

Dând ocupațiilor zilnice atenția cuvenită, ca bunul mers al căminului să nu sufere din niciun punct de vedere, cum ar fi în primul rând curățenia și ordinea perfectă, nu trebuie neglijate nici cultivarea minții și sufletului și nici recreația. Astăzi găsim așa de multe cărți cari ne stau la dispoziție pentru a ne lămurii, a ne conduce în alte țări și a ne face cunoscut alte obiceiuri, din cari putem învăța vieța altor popoare, din toate timpurile. Datorită cărților putem cunoaște secretul succeselor vieții la oamenii din diferite veacuri.

Dar pentru o creștină devotată, cartea favorită va fi tot Sfânta Scriptură, la care zilnic se va întoarce și în care va găsi răspuns la orice problemă a vieții. Femeile credincioase, ale căror vieți le găsim descrise în ea, ne vor fi o bună pildă pentru vieța noastră zilnică.

Orele de reculegere sunt necesare unei gospodine; acestea ne întăresc corporal, intelectual și spiritual. Momentan ne pare o pierdere de timp chiar o plimbare — dar măsurând calitatea și cantitatea eforturilor depuse la o treabă într'un timp anumit, când

deja suntem oboseți cu aceea pe care o depunem, după o plimbare în aer liber ne vom convinge că am câștigat, în loc să pierdem timpul.

Îată câteva cuvinte din Spiritul Profetic adresate către soții: „Mi-a fost de asemenea arătat că adeseori și din partea soției există greșeli. Ea nu depune eforturi serioase spre a-și controla propriul ei spirit, pentru a face căminul fericit. Adeseori se află și din partea ei mânie și ceartă, fără vreun folos. Bărbatul vine dela lucrul său obosit, fără dispoziție și întâlnește o față întunecată în locul uneia plină de simpatie, sau cuvinte pline de îmbărbătare. El este totuși om și iubirea lui fiind înăbușită de către soția lui, își pierde dragostea față de cămin, cărarea lui se întunecă, iar curajul lui se paralizază. El își datorează acel respect de sine și aceea demnitate pe care Dumnezeu pretinde să o aibă. Bărbatul este capul familiei după cum Hristos este capul Bisericii și orice cale ar urma familia cu scopul de a-i slăbi influența, sau a-l face să decadă din poziția demnă și plină de răspundere, este neplăcut lui Dumnezeu. Este de datoria femeii a ceda soțului dorințele și voința ei.”

Ediț Niculescu

Un nou capitol pentru cartea faptelor

Intr'o localitate de munte din Jugoslavia era o femeie stăpânită de demoni. În fiecare noapte devenea furioasă și nu putea să doarmă; ajunsesse aproape ca un schelet și toți erau siguri că ea va muri. Intr'o zi ea era sigură că nu va mai ajunge ziua următoare. A trimis într'un sat depărtat să cheme pe o rudă care era adventistă. Vestea a venit noaptea târziu. Ruda aceea și soția lui s'au hotărât să meargă să se roage pentru femeia aceea. Luând pe presbiterul adunării, ei au pornit la drum lung prin zăpadă pentru a găsi pe acea femeie; au a sosit la miezul nopții. Deși oboșiți și tremurând de frig, ei au studiat Biblia și s'au rugat cu ea până la trei după miezul nopții. Când s'a sculat, bolnava le-a spus că a avut un somn

odihnitor, pe care nu-l mai avusesse de luni de zile. Sănătatea ei era atât de șubredă, încât era aproape oarbă și purtase până atunci ochelari. De data aceasta luând ochelarii dela ochi ea a putut să vadă. Dorind să fie botezată, a întâmpinat opunerea soțului, dar ea a stăruit, și ei au trebuit să meargă mai mulți kilometri până la un râu, rece ca ghiața, unde apa era destul de adâncă. Tâind ghiața, ea a fost scufundată spre botez. La întoarcere, ei au suit cu greu coasta muntelui, dânsa însă i-a întrecut și când ei au ajuns acasă, masa era de acum pregătită. Turburările n'au mai revenit și soțul ei este acum botezat și el.

H. F. B.

Pentru zilele acestea

Anul 1937 s'a încheiat și odată cu el au trecut toate câte au avut loc. Fiecare dintre noi a trecut în acest an prin felurite întâmplări și chiar ca și adunare a credincioșilor am trecut prin multe. Uneori cerul părea întunecat, dar mila Bunului Dumnezeu a ajutat fără încetare și ne-a scăpat din toate temerile noastre.

Fiecare din noi știe pentru ce avem să mulțumim lui Dumnezeu și bine este să ne luăm timp pentru a mulțumi și în cămăruță, și în familie și în adunarea credincioșilor și în mijlocul lumii, pentru toată bunăvoința dovedită.

Dar nu numai că Dumnezeu ne-a ajutat în toate greutățile, dar El ca un Părinte bun și puternic a folosit tocmai aceste greutăți ca să ne întărească.

Inima este mișcată de bucurie când privesc înapoi și-mi trece pe dinaintea ochilor minții mulțimea scenelor pe cari le-am văzut în cursul anului 1937. Am văzut scene de adâncă umilință înaintea lui Dumnezeu, din partea poporului Său credincios. Mulțimea copiilor lui Dumnezeu a strigat către El cu post și cu rugăciune cerând să fie ajutați în împrejurările cele grele. Un spirit de devotament a cuprins pe lucrători și pe membrii Bisericii. Simțul apropierii venirii Domnului Isus Hristos a pus stăpânire pe mulți și a făcut ca o schimbare temeinică să aibă loc în viață. Simt că trebuie să fim recunoscători lui Dumnezeu pentru toate câte de noi au fost numite greutăți, deoarece ele erau unelte de cari Se slujea Dumnezeu pentru ducerea noastră la desăvârșire. Dacă așa rezultate aduce folosirea unor astfel de unelte, pare că-mi vine să zic: „Lucrează Doamne mai departe!”

În cursul anului trecut sute de suflete s'au adăugat Bisericii noastre prin botez. Tuturor acestora le zic să fie bineveniți între noi. Domnul a rânduit solia adventă pentru a chema pe oameni să se pregătească pentru a doua

venire a Domnului Hristos. Să fie binecuvântați de Dumnezeu.

Iar toți membrii cei vechi ai Bisericii cari cu râvnă și spirit de sacrificiu au fost părtași la vestirea ultimei solii în acest timp, să fie mângâiați și îmbărbătați de Domnul ca să fie și mai departe o lumină pentru întreaga omenire.

La toți s'au gândit cei adunați în ședințele Comitetului Diviziunii noastre și le trimete următoarea salutare:

„Către frații și surorile din toate Comunitățile și grupele noastre, sănătate!

„Din partea Comitetului Diviziunii Europene de Sud, ținut în Paris, trimetem această solie de iubire și salutare către toți frații și surorile noastre din cuprinsul acestei Diviziuni.

„Gândurile noastre au fost împreună cu voi în timpul acestui Consiliu. Lucrătorii din fiecare câmp au dat mărturie de iubirea voastră față de Hristos și față de solia de adevăr pe care El a încredințat-o Adventiștilor de Ziua Șaptea ca s'o ducă în toată lumea. Cei cari au venit din câmpurile voastre, dela răsărit și dela apus, dela mieznoapte și dela miezăzi, ne-au făcut ca să mulțumim din nou lui Dumnezeu pentru frații și surorile cari servesc lui Dumnezeu zi și noapte în Comunitățile și grupele noastre. Iarăși și iarăși, când am ingenunchiat în clipele noastre de rugăciune, ne-am rugat lui Dumnezeu ca să vă binecuvinteze pe toți.

„Voi sunteți rodul soliei advente. Tocmai pentru a ridica astfel de credincioși a trimis Isus această solie a revenirii Sale în curând, și noi ne-am bucurat când frații ne-au povestit despre credințioșia voastră în ce privește trăirea adevărului și aducerea zecimilor și darurilor în tezaurul lui Dumnezeu. Rugăciunile și darurile voastre au ajutat ca lucrarea de câștigare de suflete să meargă înainte în toate câmpurile noastre, din partea cea mai nordică a Di-

viziunii noastre până în Camerun, în inima Africii și până în insulele oceanului Indian și Atlanticul de Sud. Ce am fi făcut noi ca lucrători fără acești 29.000 de credincioși cari ne întăresc mâinile în lucrarea noastră din Uniuni, Conferințe și Câmpuri misionare?

„Inimile noastre se bucură de iubirea și comuniunea pe care o avem cu voi cu toți. Prin cuvintele apostolului Pavel către biserica din Filipi, care a îndurat greutăți și suferințe, și a ținut tare la credință, rugăm pe Dumnezeu:

„Ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam în care străluciți ca niște lumini în lume, ținând sus Cuvântul vieții” (Filip. 2, 15. 16.)

„Noi vă iubim pe toți pentru iubirea voastră de adevăr și pentru că ne-ați fost de ajutor în această lucrare. Dumnezeu să întărească și să îmbogățească pe fiecare în binecuvântări spirituale și în bunuri vremelnice. Fie ca binecuvântarea Sa să aibă loc în fiecare familie. Trimitem salutările noastre tuturor copiilor, pe cari dorim să-i vedem iubind pe Isus, și învățând din cuvântul Său sfânt.

„Binecuvântarea, puterea și pacea lui Dumnezeu să fie cu voi cu toți, iubiți conlucrători și camarazi ai noștri, și fie ca harul lui Hristos să ne păstreze în credință până când ne vom întâlni față în față când Mântuitorul va veni în mărire”.

Iată anul 1938 în fața noastră! Domnul știe tot ce urmează să aibă loc în tot acest timp. Profetia ne arată toate aceste planuri ale lui Dumnezeu și descoperirea lucrurilor viitoare. Noi să fim „fii ai luminii” și să cunoaștem prin cercetarea „Bibliei și Scrierilor Spiritului Profetiei toate aceste lucruri pentru ca să nu ne mirăm ca de ceva neprevăzut de toate câte au să se întâmple.

Să ducem viață de rugăciune, de cercetare a Cuvântului lui

Dumnezeu și de pregătire temeinică prin Spiritul lui Dumnezeu pentru ziua venirii Domnului Hristos.

Viețuirea noastră pe pământ să fie aceea de creștini. Să căutăm să trăim creștinește, pentru că în felul acesta putem fi de folos semenilor noștri și folosiți de Dumnezeu pentru lucrarea Lui.

Nimic altceva nu văd necesar pentru zilele acestea decât să trăim creștinește și să iubim pe semenii noștri și pe Dumnezeu! E atâtă nevoie de creștini pe pământul acesta!

Dumnezeu are de vestit sosirea ceasului judecății în lumea întreagă, are de chemat pe oameni să se lase de toate faptele lor protivnice principiilor împărăției lui Dumnezeu și așteaptă să vadă pe credincioși dând pe față „înelungă răbdare”, „ținerea poruncilor lui Dumnezeu și credința lui Hristos”.

În aceeași timp, ca creștini avem datorie față de Înalta Cărmuire a Statului și din îndemnul conștiinței creștine suntem datori să dăm cuvenita supunere, știind că „stăpânirile cari sunt, au fost rânduite de Dumnezeu. De aceea cine se

împotrivește stăpânirii, se împotrivește rânduelii puse de Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc, își vor lua osânda. Dregătorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei dar să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele, și vei avea laudă dela ea. El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răsbune și să pedepsească pe cel ce face rău. De aceea trebuie să fiți supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetului. Tot pentru aceasta să plătiți și birurile. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu, făcând necurmat tot mai slujba aceasta. Dați tuturor ce sunteți datori să dați; cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea”. Rom. 13, 1—7.

„Să aveți o purtare bună în mijlocul Neamurilor, pentru ca în ceea ce vă vorbesc de rău, ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe cari le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării. Fiți supuși oricărei stă-

pâniri omenești, pentru Domnul: atât împăratului, ca înalt stăpânitor, cât și dregătorilor, ca unii cari sunt trimiși de el să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude pe cei ce fac binele”. 1 Pet. 2, 12—14.

Știm că Dumnezeu are plăcere de rugăciunile dreptilor. Să facem rugăciuni pentru toți oamenii: Pentru Majestatea Sa Regele Carol II-lea, pentru Înaltul Său Guvern, pentru toată Țara, ca Dumnezeu să dea timpuri de pace și de prosperitate.

Să rămânem în deplină încredere că Dumnezeu conduce Biserica Sa oricari ar fi vremurile prin cari trebuie să trecem. El face totul numai pentru binele credincioșilor Săi.

Domnul să binecuvinteze pe toți cei cari se străduiesc să trăiască creștinește pregătindu-se pentru apropiata arătare în mărire a Domnului Hristos, care ne-a iubit și S'a dat preț de răscumpărare pentru toți oamenii, răstignit fiind pe cruce.

București
3 Ianuarie 1938

D. Florea

PRINTRE LEPROȘI

Chiar din cele mai vechi timpuri era impusă o regulă aspră ca toți cei atinși de lepră, această boală cumplită, să fie ținuți de parte „afară din tabără” pentru ca cei sănătoși să fie feriți de molișire.

Lepra este o boală desgușătoare. Regiuni de pe suprafața corpului, sunt acoperite de bubușițe în formă de solzi cari rod, încetul cu încetul, trupul nefericitului bolnav.

O vizită la lazaretul leproșilor

din Tichilești îți este deajuns spre a-ți face o idee generală despre suferințele corporale cât și sufletești ale acestor nefericiți, la cari se observă până la evidență consecințele păcatului și neascultării primilor oameni.

Cei peste 130 de suferinzi, bărbați, femei și copii, formează o lume aparte, o lume care trăiește, dar care este condamnată de vie la moarte. Izolarea lor le inspiră desnadejde și din această pricină mulți au un spirit de revoltă și nesupunere.

Acest număr de bolnavi ce se află în **Colonie**, se poate împărți în trei categorii: unii numiți „**neputincioși**” cari zac într'un salon special în care nu poți să intri fără să nu fii pătruns de un fior de infern. Desfigurați, cu mâinile rămase ciunte, și picioarele la fel,

In mijlocul leproșilor din Leprozelia dela Tichilești. Cât de doritori sunt și acești oameni să audă vestea mântuirii prin Isus!

bandajați până și peste ochi rămași de mult fără lumină, și peste fața roasă de microbul celei mai cumplite boli, aci ai impresia că te afli în cavoul unui cimitir, unde morții încă mai respiră și mișcă, simțindu-și descompunerea. Ce e mai dureros, e că pentru aceste ființe mutilate cari n'au picioare să umble, mâini să lucreze sau ochi să vadă lumina, timpul se scurge greu; lungimea fiecărei secunde este simțită în propriul lor corp, care se macină treptat, treptat, în așteptarea morții care-i izbăvește de suferințe.

Alții sunt mai puțin bolnavi, pot umbla și lucra; iar alții nici nu se cunoaște că sunt bolnavi. Aceștia, între timp se ocupă cu lucruri de gospodărie, fapt ce-i face să simtă mai ușor exilul. Timpul șederii lor aci este nelimitat, unii din ei au o vechime de 10—12 ani, și mai mult.

Câțiva dintre ei au câștigat noțiunea mântuirii prin Evanghelia și se interesează de mântuirea su-

fletelor lor mai mult decât de sănătatea lor.

Am fost la ei, i-am cercetat și le-am vorbit despre marea nădejde a învierii dintre morți prin Domnul Hristos, Acela care a dat lumină ochilor stinși, a însănătoșit pe ologi și a vindecat pe cei bolnavi. . . . La azul acestor frumoase și mărețe făgăduinți s'au simțit îmbărbătați.

Să ne gândim ce am putea face pentru acești nefericiți cari au fost sortiți să-și vadă cu ochii bucată cu bucată, desprinzându-se la răstimpuri, din mădularele lor. Ei au nevoie de ajutor și mângâiere în lupta lor cu desperarea. Și dacă ne gândim, așa cum scria cineva că „leproșii sunt ai noștri, și ei sunt izolați acolo pentru binele nostru, pentru ca noi cei sănătoși să fim scutiți de teama molipsirii“, ești cuprins în adevăr de o durere neexplicată, amestecată cu sfială și compătimire, de acest forțat sacrificiu făcut de ei în favoarea noastră. Tocmai de aceea

inimile noastre, ale celor sănătoși și liberi, trebuie să simtă pentru a le veni în ajutor, ușurându-le suferința trupească și sufletească.

O ocazie în plus, de binefacere ne stă în față; să folosim aceasta spre a 'se împlini' cuvântul care zice: „Am fost flămând și Mi-ați dat să mănânc; am fost gol și M'ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți“. Tulcea **I. Dănilă**

Aviz

Dorința noastră e ca să venim mai de aproape în ajutor acestor persoane cari fără încetare ne stau ca un îndemn dela Domnul. Toți aceia cari într'un fel oarecare doresc să se facă părtași ajutorării lor, să trimeată sumele lor pe adresa: Gh. Stănică, Str. Mitropolitul Ghenadie Petrescu 116 București IV, cu amintirea că e pentru ajutorarea leproșilor.

D. Florea

Raport despre al zecelea Comitet de iarnă

Comitetul de iarnă al Diviziunii Sud-europene, al zecelea dela organizarea din 1928, s'a ținut în zilele dintre 1—8 Decembrie în Capela Adventistă din Paris, Franța. Această adunare importantă a adunat 43 de reprezentanți din câmpul nostru întins, afară de cei doi oaspeți dela Conferința Generală, frații W. A. Spicer și W. C. Turner și slujbașii Diviziunii Sud-europene. Câmpurile de pe Continent cât și Uniunea Africană de Nord au fost mai bine reprezentate ca până acum și în afară de acești delegați regulați am avut privilegiul de a vedea pe fratele și sora Paul Bénézech veniți în concediu din Misiunea africană ecuatorială și pe fratele E. Veuthey destinat pentru Uniunea Oceanului Indian

cu serviciul în Misiunea Mauriciu. Prezența acestor lucrători de peste mări și cari au plecat la începutul luni Ianuarie spre câmpurile lor îndepărtate de activitate, a fost pentru conducătorii adunați o continuă amintire despre marea însărcinare misionară care este pusă în fața bisericilor din Diviziunea Sud-europeană.

Potrivit planului dumnezeesc

Lucrarea din Diviziunea Europeană de Sud s'a dezvoltat până într'atât, încât astăzi este servită în 21 diferite țări și insule și în 22 limbi, limba Benga din Camerunul de Sud fiind adăugată în anul 1937. 38 de Conferințe și Misiuni și 65 de Instituții lucrează pe un teritoriu care se întinde dela Marea Neagră dinspre ră-

sărit până la Azorele dela apus și din Belgia lângă Marea Nordică până la Madagascar din Oceanul Indian de Sud. Dacă privim la problemele cari stau în fața conducătorilor mișcării din acest teritoriu întins, cum se prezintă în diferitele lor însărcinări sub împrejurări schimbătoare și greutăți crescânde, care-i silește să unească diferitele interese ale lucrării încredințate lor în cadrul unei lucrării comune, nu ne este greu să înțelegem nevoia pe care o simt ei de a se aduna regulat pentru consfătuire.

Intr'adevăr Spiritul Profetic ne dă instrucțiuni făcând prevederi pentru astfel de adunări de consfătuire. „Este porunca lui Dumnezeu“, a scris sora White, „ca aceia, cari poartă răspunderi să

se adune adesea laolaltă ca să se sfătuiască între ei, și să se roage serios pentru înțelepciunea pe care poate să o dea numai El". (Slujitorii Evangheliei, p. 417.) Cu siguranță că aceste instrucțiuni au fost date și pentru Europa de Sud cu diferitele ei obiceiuri și unități naționale, și diferitele condiții de lucru.

Programul lucrărilor Comitetului din 1937 a fost în așa fel plănuț, ca un lung șir de interese și probleme vitale pentru bunul mers al bisericii să fie cercetate după însemnătatea lor. Comitetul de iarnă este în primul rând o sesiune administrativă a Comitetului Diviziunii Sud-europene care invită pe ceilalți conducători de câmpuri să se unească cu membrii reguțați ai Comitetului în lucrarea lor stabilită dinainte; cu toate acestea, potrivit instrucțiunilor date de Domnul referitor la aceasta, s'a dat și timp pentru studiul Bibliei și pentru rugăciune. Programul zilnic a fost următorul:

Înainte de masă:

8:00 — 9:15 Studiu Biblic.
Oră de consacrare.

9:30 — 12:00 Ședință de consfătuire.

După masă:

2:30 — 4:15 Lucrarea sub-comitetelor.
4:30 — 6:00 Ședințe de consfătuire.
8:30 — 10:00 Rapoarte din câmp.
Ședințe de consfătuire.

Studiile biblice de dimineață au fost conduse de frații Spicer și Turner. Sunt sigur că adăncă inspirație adusă în inimile tuturor prin slujirea acestor doi frați va fi simțită în colțurile cele mai îndepărtate ale Diviziunii. Noi credem că orele de consacrare din fiecare dimineață au contribuit mai mult decât orice alt factor la reușita Comitetului.

Adunările organizate pentru sfârșitul săptămânii pentru Comunitatea din Paris au fost foarte așteptate și foarte mult apreciate de delegați și de vizitatori. Vineri seară fratele A. V. Olson, președintele Diviziunii Sud-europene, a vorbit despre nevoia entuziasmului și a convingerii personale dacă dorim ca sfânta cauză să triumfe sub conducerea noastră. În Sabat dimineață fratele Spicer

a povestit mai multe experiențe și exemple pentru a arăta rolul Spiritului Profetei în dezvoltarea și extinderea Mișcării Advente. De sigur inimile noastre ardeau în noi când ascultam expunerile minunate ale fratelui Spicer despre acest subiect important, și o ađăncă convingere a pus stăpânire atât pe conducători cât și pe membri că în zilele acestea avem mare nevoie de conducerea lui Dumnezeu pentru biserica Sa prin acest dar minunat — în deosebi într'un ceas când în lumea întreagă se răspândește o luptă și amăgire puternică, dacă dorim ca o biserică a rămășiței întărită și curată să se pregătească pentru biruință. După masă istorisirea mișcătoare a fratelui Turner despre minunata lucrare a lui Dumnezeu între popoarele primitive din Noua Guineea și insulele Oceanului Pacific a fost urmată de întărirea ca predicator a fratelui Paul Benezech, Frații W. A. Spicer, A. V. Olson, U. Augsburgere și un mare număr de alți slujitori au luat parte la această ceremonie mișcătoare după care fratele D. Florea președintele Uniunii Române și M. Manchen, președintele Conferinței Moldova de Nord au povestit ce lucruri mărețe face Dumnezeu în România. Marea „zi de sărbătoare" a ajuns la sfârșit, după ce fratele R. Gerber, președintele Uniunii Elvețiene și fratele Bauer președintele Uniunii Jugoslave au dat rapoarte despre câmpurile lor. Fratele O. Meyer a vorbit pentru Uniunea franco-belgiană, A. J. Girou pentru Uniunea iberică și W. R. Beach și P. Benezech pentru Mișcarea africană ecuatorială. Când în timpul săptămânii a urmat raport după raport ne-am simțit îndemnați să exclamăm cu omul lui Dumnezeu din vechime: „Iată ce a făcut Dumnezeu".

Progres în greutate

La deschiderea Comitetului fratelui Olson a dat un raport scurt despre mersul lucrării din anul care a trecut. El a spus în parte:

„De când ne-am întâlnit de ultima dată în Comitet un alt an a trecut în veșnicie. Acest an a fost plin de temeri

pentru lumea întreagă și de turburare și frică pentru noi. Nori întunecați trădând izbucnirea unui războiu au plutit deasupra noastră și Europa s'a temut ca nu cumva războiul să izbucnească pe neașteptate. Nu pot altfel decât să simț că îngerii din Apocalips 7 au fost aceia cari au reținut vânturile nimicirii și că Dumnezeu ne-a ferit de un alt botez de sânge. În ceea ce privește lucrarea noastră, s'au întâmplat multe lucruri cari ne-au turburat: Noi am avut de luptat cu opoziția obișnuită din partea dușmanului cum și cu greutățile aduse asupra noastră. Însă Dumnezeu și harul Său au vegheat asupra poporului Său până în această clipă. Domnul care ne-a condus atât de minunat și care ne-a scăpat în trecut este încă pe tronul Său. El este încă în stare să ne scape și eu cred că El va nimici planurile dușmanului.

„Chiar dacă anul acesta a adus turburări și îngrijorări, el a fost și un an de biruință și binecuvântări și aceasta a umplut inimile noastre cu bucurie. Privind statisticele din primele trei trimestre ale anului acestuia, am descoperit că într'un număr de câmpuri a avut loc o minunată sporire a mijloacelor. Pentru aceasta mulțumim Domnului. Eu știu că mulți dintre Dvs. s'au reîntors acasă anul trecut cu presimțiri rele în inimă din cauza lipsurilor. Dar veniturile noastre au crescut și Conferințele au fost în stare să-și menție puterile lor intacte.

„În ceea ce privește botezul, avem de asemenea motive să mulțumim lui Dumnezeu, dacă ne dăm seamă că în timpul acestor trei trimestre din 1937 am ajuns să ne lipsească numai 29 de suflete, ca să avem tot atâția cât pentru tot anul trecut. În timpul primelor trei trimestre ale acestui an 2.660 suflete au fost aduse în biserică prin botez și vot, pe când în cursul aceleiași perioade de timp din anul trecut au fost câștigate numai 2.286. Aceasta înseamnă o creștere de 374 suflete.

„De când au fost scrise aceste socoteli, am fost informat că în Spania au avut loc câteva botezuri. Acum este foarte periculos botezul în această țară, însă frații noștri de acolo au mers înainte. Este foarte încurajator pentru noi a ști că în timp ce bătute războiul și țara este într'o asemenea frământare, lucrătorii noștri au continuat lucrarea lor din iubire și au câștigat suflete pentru Domnul. Rapoarte mișcătoare ne sosesc din câmpurile misionare. Tocmai acum am aflat că în Madeira au fost botezate 28 de suflete în acest an. Rapoarte minunate sosesc de asemenea dela insulele Azore, dela insulele Capu Verde, cât și dela insulele din Oceanul Indian și din Camerun. Dacă vom putea să trecem ținta de trei mii de suflete botezate la sfârșitul

trimestrului patru, vom fi adăugat Comunităților noastre mai mulți membri decât în oricare alt an dela înființarea Diviziunii Sud-europene. De asemenea și creșterea în decursul anilor a fost încurajatoare, deoarece raportul statistic ne arată că dela organizarea Diviziunii acum nouă ani, numărul membrilor Comunităților noastre s'a dublat trecând dela 14.644 la peste 29.000 la sfârșitul acestui an.

„În cursul anului trecut au fost construite 11 capele, dintre cari și sediul Uniunii Jugoslave. Astfel visul nostru dorit de mult de a avea o clădire în Belgrad a devenit realitate.

„Anul trecut noi am vorbit în Consfă-

tuirea noastră despre unele câmpuri ne-ocupate. Am insistat în deosebi asupra două câmpuri cari îmi erau pe inimă de demult: Sardinia și Corsica, două insule mari neatinse, stând tocmai în pragul ușei noastre. Anul acesta s'au luat măsuri pentru Italia, spre a începe ceva în Sardinia. Fratele Beer mi-a spus că au trimis un lucrător în această insulă, unde cu ajutorul Domnului am reușit să aducem cinci suflețe la păzirea Sabatului. În Corsica de asemenea a început lucrarea. Frații au crezut că este imposibil a începe lucrarea în această insulă din cauza fondurilor prea limitate. Însă Domnul a găsit o cale pentru începerea lucrării în Corsica. Când am venit la

Paris acum câțva timp, una din tinerile noastre lucrătoare biblice mi-a spus că se va căsători și că ea și viitorul ei soț doresc să se ducă undeva într-o insulă pentru a face lucrare misionară pe cont propriu. Eu le-am dat sugestia să se ducă în Corsica, și ei au primit planul meu. Acum ei lucrează acolo vânzând cărți. În felul acesta două insule au fost cucerite de slujitorii Evangheliei în ciuda timpurilor grele”.

Toate inimile au fost mișcate la povestirea acestor fapte inspira-toare ale înaintării.

(Incheierea în numărul viitor).

Institut de evangheliști laici

„Cei ce se împărtășiară, mergea din loc în loc, și propovăduiau Cuvântul”. Fapte 8, 4.

„Mi s'a arătat o mare mișcare, o mișcare de reînviore — mergând înainte în multe locuri. Poporul nostru se mișcă în line, răspunzând chemării lui Dumnezeu”. — „Timpul și lucrarea”, p. 19.

Aceste rânduri și multe altele din Scripturi cât și din Spiritul Profeției, ne arată că trebuie să vină vremea când pentru grabnica încheiere a lucrării lui Dumnezeu, se vor ridica nu numai predicatorii, asupra cărora s'au pus mâinile pentru binecuvântare, ci și „bărbați dela plug, dela vie, dela diferite alte îndeletniciri ale vieții și vor fi trimiși de Domnul, să ducă solia acestei lumi”. — „Mărturii”, Vol. 7, p. 270. După cum s'a exprimat cineva dela conducerea lucrării, „această mișcare a laicilor este o piatră kilometrică ce înseamnă începutul unei noi perioade în istoria denominațiunii noastre”. În aceste zile, „Dumnezeu va întrebuița căi și mijloace prin cari se va vedea că El a pus mâinile pe frânele lucrării. Lucrătorii vor fi surprinși de mijloacele simple pe cari El le va întrebuița pentru ca să-Și aducă la îndeplinire lucrarea Sa în dreptate”. — „Mărturii pentru Predicatori”, p. 300.

Înflăcărați de aceste adevăruri, noi și cei 103 evangheliști laici cari fusese cu mult înainte aleși

prin recomandăția Comunităților din districtul rus și pregătiți de predicatorul și lucrătorii locali, ne-am adunat în ziua de 19 Oct. 1937 în capela Comunității Clișcăuți unde trebuia să stăm câteva zile, destinate pregătirii, cât și pentru a ne ruga la bunul Dumnezeu pentru botezul Duhului Sfânt în vederea lucrării ce ne stă în față.

Pe lângă fratele Manchen, președintele Conferinței Moldova Nord, Domnul ne-a binecuvântat în mod deosebit prin prezența fratelui Brown, care a fost cu noi tot timpul acestui institut. Duhul Domnului era la lucru într-o măsură mai mare ca ori când altădată; ochii noștri vedeau în mod vădit împlinirea profețiilor din Ioel 2, 28, și ale Spiritului Profetic făcute pentru zile ca acestea în cari trăim noi. Domnul a pus mâna Sa la lucru. Aceasta s'a dovedit cu prisos atunci când s'a dat ocazie ca cei 103 evangheliști laici să-și pună o țință în câștigarea de suflețe pentru anul 1937 — 1938; unii și-au pus ca țință două suflețe, cinci, cincisprezece, douăzeci și cinci, cincizeci iar unu a zis: „una sută”. Când i s'a atras atenția la ceea ce înseamnă câștigarea a o sută de suflețe, el a zis: „lăsați-mă să lucrez atât cât pot și cât mă îndeamnă Domnul”. Domnul să ajute acestui frate cât și celorlalți evangheliști laici să-și ajungă țința lor.

Studiile făcute în cele cinci zile ale acestui institut au fost din „Manualul evanghelistului voluntar”, și din Spicuiorul: „Cum să ținem lecturi biblice”. Punctualitatea și disciplina au fost trăsături caracteristice de seamă ale acestui institut. Cea mai binecuvântată însă din toate aceste zile a fost Sabatul. După ce școala de Sabat a luat sfârșit, a urmat serviciul divin și anume o oră de consacrare condusă de fratele Brown pe temeiul textului din Iosua 3, 5: „Sfințiți-vă căci mâine Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru”. Când inimile erau mișcate până la lacrimi, de cuvântul lui Dumnezeu și de importanța lucrării ce ne revine, când entuziasmul era la culme, atunci s'au împărțit și legitimațiile evangheliștilor voluntari, cetindu-li-se și însărcinarea. Apoi s'a împărțit câmpul de activitate, urmând ca cel puțin odată pe lună predicatorul să readune pe acești evangheliști, pentru experiențe, și pentru a fi îmbăbătați, nelăsând ca focul din inima lor să fie stins până nu-și vor ajunge țința.

Dea Domnul ca acest nou plan, să fie o binecuvântare pentru această conferință cât și pentru întreaga Uniune română.

I. Florea

Secretar de Departamente

Răspuns Regal

Cu prilejul trecerii dela anul 1937 atât de bogat în evenimente la anul 1938 ale cărui întâmplări numai Cel Preaînalt le cunoaște, din partea președenției Uniunii Comunităților Evanghelice A. Z. Ș. din România, s'a trimis următoarea telegramă de urare:

Majestății Sale Regelui Carol al II-lea

București.

„Cu ocazia începerii Anului Nou, Românii de Confesiunea Evanghelică a Adventiștilor de Ziua Șaptea, credincioși cetățeni ai Țării și adânc devotați Tronului și Dinastiei, prezintă prin noi Majestății Voastre omagiile lor și roagă pe Atotputernicul să binecuvinteze pe Majestatea Voastră cu sănătate și cu putere întru mulți ani și să facă mereu prosperă înțeleapta Domnie a Majestății Voastre în aceste timpuri grele.

„Schimbarea anilor a fost de data aceasta, mai mult ca oricând, în legătură cu schimbarea oamenilor și a curentelor. Dar bunul Tată ceresc, singur neschimbător, a așezat și în Țară permanența neschimbată a Regelui dela Dumnezeu, ca garanție că toate curentele vor fi întrebuințate în serviciul dreptății, al legalității și al binelui pentru toți, principil veșnice cari stau la baza veșnicei domnii divine.

Să trăiți, Majestate! Să trăiască Marele Voievod Mihai! Trăiască Dinastia!

Președinte,

D. Florea.

Secretar,

Victor Diaconescu.

Str. Mitrop. Gh. Petreșcu 116. Loco.

La aceasta ni s'a trimis următorul răspuns:

„București, Palatul Regal 270 28 13/I 1938.

Majestatea Sa Regele mulțumește pentru urările exprimate cu prilejul anului nou.

Directorul secretariatului particular al M. S. Regelui

Eug. Buhman.

Să nu încetăm de a ne ruga pentru Majestatea Sa Regele Carol II-lea și pentru prosperitatea domniei Sale și a Țării noastre, așa cum ne învață Sfânta Evanghelie.

D. Florea

Cum am început un an nou

„Așa vorbește Domnul, care te-a făcut și întocmit, și care dela nașterea ta este sprijinul tău: „Nu te teme de nimic, robul Meu pe care l-am ales”. Isa. 44, 2—5.

Făgăduința aceasta e făcută în mod deosebit pentru tinerii și tinerele ce caută a fugi de influențele stricate și degradatoare, ale unei lumi ce se frământă astăzi în răutățile cele mai mari. Uneori acești tineri și adeseori și părinții lor, privesc cu îngrijorare viitorul, temându-se, ca nu cumva coruperea să se strecoare pe neobservate în inimile tinere și mai curând sau mai târziu să dospească o plămădeală care să strice, și să facă a dispărea caracterul curat și nobil din inimi.

Intr'un asemenea timp, Dumnezeu dorește să ajute pe tinerii și tinerele ce doresc a-L căuta și a se preda Lui. Lucrul acesta noi l-am văzut în zilele acestea când în seara noului an 1938, am luat parte la o mult binecuvântată adunare de tineri la Școala noastră Misionară. După ce Domnul ne-a vorbit prin Spiritul Său Sfânt, am încercat împreună cu

tinerii ce se găseau aci, să facem un bilanț al anului ce se încheia. A fost o clipă mișcătoare, când văzându-ne cu toții rezultatele faptelor noastre din anul ce s'a dus, ne-am dat seama de nevrednicia noastră, înaintea Atotputernicului Judecător. În momentul acela o sublimă făgăduință a venit să aducă raze de o vie speranță pentru noi. În timp ce cu toții făcându-ne bilanțul faptelor noastre din cursul anului, ne dădeam seama că viața noastră, pusă în fața curăției adevărului lui Dumnezeu nu era întocmai după voia Lui. Dar făgăduința lui Dumnezeu sună la urechile noastre: „O, suflete încovoiat sub simțul vinovăției, ridică-ți fruntea sus și privește iertarea ta deplină în mâna însângerată a Marelui Preot al tău din ceruri. Primește-o astăzi din mâna Aceluia care mai poartă încă urmele răstignirii, și mergi în calea ta bucurându-te”.

La auzul acestor făgăduinți, inimile noastre s'au umplut de o speranță așa de vie, cum de mult timp o doream. Părea că deasu-

pra noastră cerurile se deschisese și acolo vedeam pe Fiul lui Dumnezeu, iar noi stând jos ca niște păcătoși, tremurând în fața acestei scene. Dar, privind în sus, în mâna însângerată a Mântuitorului, părea că se vede cartea Lui de vizită, pe care dorea să ne-o dea nouă cu ocazia acestui an nou. Cartea de vizită ce o ținea în mână era ca o recomandăție, cu care El dorea să ni Se facă cunoscut. Pe ea părea a scrie: „Omul durerii”, „Omul suferinții”, „Isus Nazarineanul”, dar când cartea de vizită a fost întoarsă am văzut scris pe ea: „Iertare deplină”.

Inimile noastre au început să tresalte de bucurie și am mulțumit cu căldură Bunului Dumnezeu pentru marele sacrificiu făcut pentru noi pe dealul Golgoței. Ioan 3, 16.

Așa am încheiat ultimele clipe ale anului 1937 ce pare că a fost doar un vis.

Cu ocazia aceasta, împreună cu tinerii ce se mai găseau în acest timp la școală, ne-am luat înaintea lui Dumnezeu devize și

ținte pentru noul an 1938. Pe lângă ținta ce o avem în acest an școlar, și anume ca să facem din el „anul biruinței”, tinerii și tinerele, dimpreună cu toți frații și surorile dela școală, ne-am ales și ținte și devize individuale. Redăm aci câteva din aceste mișcătoare ținte și devize luate de către elevii școlii pentru anul 1938:

„Pentru anul 1938, doresc ca Bunul Dumnezeu să-mi dăruiască înfelepciune spre a câștiga o biruință deplină, din orice punct de vedere, și astfel să ajung la o înălțime de neprihănire, demnă de mântuire”.

„Ținta mea pentru anul 1938, doresc să fie, din biruință la biruință, înainte și în sus”.

„Rog pe Bunul Dumnezeu să-mi ajute să fiu și mai aproape de El”.

„În acest nou an, doresc să rog pe Bunul Dumnezeu, ca să-mi ajute să lupt împotriva păcatului și ca să-mi dea El acele însușiri sfinte: ‚Biruință’, ‚Curăție’ și ‚Sfințire’.

„Doresc din toată inima, ca Domnul să fie stăpânitorul inimii mele”.

„Doresc din toată inima mea, să fiu asemenea Domnului Isus”.

„Eu doresc să fiu ascultător”.

„Doresc ca în cele 525.600 minute din acest an, să umblu mereu împreună cu Domnul Isus și în fiecare minut să-mi amintesc de iubirea Lui față de mine”.

„Doresc să rog pe Bunul Dumnezeu, ca să primesc anul acesta ‚adevărată umilință”.

„Doresc să mă rog mai mult, dar îndeosebi pentru mama mea”.

„Doresc să-mi pot înfrâna limba, ca să vorbesc numai ceea ce e bine și trebuincios”.

„Doresc să-mi controlez mai mult umblarea mea, gândul meu și toate acțiunile mele. Să mă rog pentru prietenii mei, pentru rudele mele dar îndeosebi, pentru iubiții mei părinți”.

„Doresc să devin mai credincios și să mă rog cât mai mult pentru părinții mei”.

Privind aceste lucruri, inima noastră e mișcată, văzând împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu care zice: „În zilele din urmă, voi turna Duhul Meu asupra fiilor și fiicelor voastre”. E un lucru minunat, să vezi pe acești elevi și eleve, consacrandu-și tinerețea lor din toată inima Domnului Hristos. În acest moment mă adresez și părinților, ai căror copii se găsc în rândurile elevilor

și elevelor școlii Domnului Hristos. Dvs, tați și mame, cari adesea urmăriți zi după zi cu gândul pe copiii dvs, vă invităm, ca să vă luați pentru noul an „deviza” a vă ruga Domnului pentru odraslele ce le înconjurați cu iubire și grijă.

De asemenea doresc a mă adresa tuturor acelor părinți, tați și mame, cari doresc a vedea pe copiii lor în rândul celor mântuiți. Dvs, iubiți și stimați părinți: tați și mame, cărora Bunul Dumnezeu v'a încredințat paza, educarea și pregătirea copiilor dvs pentru veșnicie, ce ați făcut pentru acești copii? Cum și ce ținte și-au ales ei pentru noul an pe care l-au început? Sunt ei aproape de Domnul? Doriți dvs, ca să-i vedeți în rândurile celor mântuiți? Timpurile sunt foarte premejdioase astăzi, îndeosebi pen-

tru tineri. Mulți părinți din cauză că n'au luat la timp măsurile necesare pentru educarea odraslelor lor pentru cer, au trebuit mai târziu să-i vadă cu durere cum ei se îndepărtează de Domnul.

N'ați dori dvs, iubiți părinți, ca pentru anul viitor să fie și copiii dvs printre rândurile elevilor școlii Domnului Hristos, și să-și ia devize și ținte pentru viața lor așa cum în acest an au făcut tinerii și tinerele elevi și eleve ce se găsc acum aci? Astăzi încă mai puteți face acest lucru, viitorul însă ne e ascuns.

Facă Bunul Dumnezeu, ca să vedeți pe odraslele dvs cât mai curând rânduți pentru mântuirea veșnică ce e gata să se arate.

I. I. Dănețiu

Secretar-Cassier al Șc. Misionare

Cincisprezece minute misionare

5 Februarie 1938

Subiect misionar: Religia familiei.

Text misionar: Efes. 4, 32.

„Fericirea familiei și a Comunității depinde de influența căminului. Interesele veșnice depind de adevărata împlinire a datorilor acestei vieți. Lumea nu are așa multă nevoie de minți mari, cât de oameni buni cari să fie o binecuvântare în căminurile lor”. — „Mărturii”, Vol. 4, p. 522.

Invită pe cineva să spună o experiență misionară.

Adună rapoartele.

12 Februarie 1938

Subiect misionar: Disciplina familiară.

Text misionar: Gen. 18, 19.

„Educația și instruirea copiilor lor spre a ajunge creștini, este cea mai însemnată servire a părinților față de Dumnezeu”. — „Parabolele”, p. 178.

Invită pe cineva să spună o experiență cu privire la efectul adevăratei educații în cămin.

Adună rapoartele.

19 Februarie 1938

Subiect misionar: Mărturisirea misionară a familiei.

Text misionar: Isa. 8, 18.

„Însă acei, cari s'au făcut vinovați de această neglijență, să nu disperate. Femeia care pierduse ‚drachma, a căutat-o până a găsit-o. Tot astfel, în iubire, prin credință, și rugăciune, părinții să lucreze pentru căminul lor, până ce cu bucurie vor putea veni la Dumnezeu și să zică: ‚Iată, eu și copiii pe cari mi i-a dat Domnul’. Aceasta este adevărata lucrare misionară în familie, și ea este de folos pentru aceia cari o fac, cât și aceluia pentru care ea este făcută”. — „Parabolele”, p. 179.

26 Februarie 1938

Subiect misionar: Aprecieria serviciilor umile.

Text misionar: Marcu 14, 8.

„Atât cei cari lucrează cu mîntea, cât și cei cari lucrează cu mîinile, fie bărbați, fie femei, sunt socotiți ‚a toții muncitori. Și toți își fac datoria și onorează religia lor tot așa de mult când spală la albă, sau când spală farfuriile, ca și atunci când merg la adunare. Când mîinile sunt angajate în lucrarea cea mai obișnuită, mîntea poate fi ridicată și inobilată de cugete curate și sfinte”. — „Mărturii”, Vol. 4, p. 590.

Invită pe cineva să spună o experiență misionară.

Adună rapoartele.

PAGINA GOSPODARULUI

„Vitele”, și dacă se va sili să aducă la îndeplinire cele scrise acolo, îi va fi de folos.

Ograda (Curtea)

Curtea (ograda) gospodarului e cartea în care vei ceta caracterul, sau silința și hărnicia gospodarului, de aceea fiți cu multă luare aminte la ea. Ce vreți să zică lumea de gospodarul care o locuiește? Doriți ca să se pronunțe ca despre un gospodar harnic și vrednic de imitat? Acest lucru e hotărât de gospodarul care locuiește și întreține ograda sau curtea. Vin curând zilele când din topirea zăpezii vor începe să se formeze ape. Dacă curtea nu e bine nivelată, cu siguranță că se vor forma în ea bălți neplăcute. Măsurile pentru evitarea lor trebuie luate din vreme. De asemenea trebuie avut grijă și de lucrurile de prin curte pentru ca nu fie aruncate și trântite la voia întâmplării și pe ori unde. În afară că mai păgubim prin faptul că lucrurile se vor strica, cei ce vor privi ograda noastră își vor face ideile într-un fel sau altul despre noi, după cum se vor prezenta lucrurile prin ea. Luați măsuri de pe acum în vederea alcătuirii diferitelor brazde de flori, sau a sădirii de trandafiri, etc.

Câteva sfaturi practice pentru luna Februarie

Incet și pe neobservate, unele după altele, s'au scurs și zilele luni Ianuarie. Iată-ne acum bunele gospodar întâlnindu-ne cu ajutorul lui Dumnezeu din nou la începutul celei de a doua luni a anului care abia jeri a început. Timpul trece repede. O caracteristică a vremurilor noastre e și aceea că zilele se scurg mult mai repede decât ne așteptăm.

Începând cu luna lui Februarie, încep de acum într-o bună măsură pregătirile ce trebuie făcute în vederea noului an de gospodărie. În curând vor veni zilele plăcute cu soarele ce va începe să încălzească tot mereu mai tare, până ce în cele din urmă va alunga și ultimele semne ale înghețului ce acum acopere pretutindeni pământul. Pentru aceste zile însă, un bun gospodar trebuie să se pregătească de pe acum, pregătindu-și instrumentele și îngrijindu-și bine vitele, având în fața sa planuri bine chibzuite și oțelindu-se din timp, pentru ca la sosirea vremii cu ajutorul Bunului Dumnezeu să se poată apuca cu spor de lucru. Un lucru de care trebuie să țină gospodarul seama e acela că nicio lucrare, nicio pregătire, nicio aranjare a lucrurilor, în vederea scopului de mai sus, nu trebuie amânată de azi pe mâine. Ca buni gospodar, noi trebuie să ne facem din timp planuri și pregătiri diferite, cari să ne fie de folos când va veni vremea să ne folosim de ele. Ceea ce vom face în pripă în acele zile, nu va putea niciodată să acopere întârzierea. Acum e timpul când trebuie să plănuim, ca după împrejurări și posibilități să ne facem bune planuri de acțiune pentru anul ce l-am început. Să ne aranjăm planurile noastre în așa fel ca să nu fim robiți și absorbiți în totul de glia pământului nostru, ci să putem să ne mai ocupăm și de alte lucruri diferite, cari adesea ne aduc și venituri destul de frumoase, cum de exemplu ar fi: ceva pomărit, stupărit, strângere de diferite ceaiuri, diferite semințe, etc. Multe lucruri se pot face cu o bună chibzuială, lucruri cari adesea aduc un bun câștig. Se pot cultiva diferite plante, cari vedem că au prețuri ridicate. Din vânzarea lor vom obține bani, cu ajutorul cărora la toamnă vom putea să ne cumpărăm multe lucruri trebuincioase gospodăriei noastre.

Acestea ar fi numai câteva sugestii pentru bunul gospodar în vederea planurilor ce trebuie făcute. Rămâne însă ca el să chibzuiească bine și să cerceteze piețele de desfacere din jurul regiunii unde se găsește, pentru ca apoi să-și alcătuiască planul de lucru pentru acest an.

În afară de toate lucrările și planurile ce-și pregătește să nu uite gospodarul ca să se îngrijească și de viața lui spirituală. Ca pleava zboară timpul din mână noastră și va sosi momentul când vom absolvi școala vieții pământului. Bunul gospodar va trebui să crească în toate privințele așa cum scriam noi și altădată, în corp, în gospodărie, în cele spirituale și în trăsăturile nobile și caritabile ale caracterului său. Astfel de gospodar trebuie în această vreme țării noastre. Astfel de gospodar trebuie astăzi societății omenеști.

Gospodăria generală

Lucrările din gospodăria de pe lângă casă în luna aceasta se mărginesc la diferite pregătiri și planuri ce trebuie făcute, cum am mai scris și mai sus, în vederea lucrărilor ce se vor începe odată cu topirea zăpezii.

Bunul gospodar va receti cu atenție cele scrise în revista No. 1 din anul acesta sub rubrica „Gospodăria generală”, pentru că acolo am amintit de multe lucruri ce trebuie pregătite din timp și de diferite măsuri ce trebuie luate de pe acum în vederea lucrărilor de primăvară.

Becurile să fie supravegheate, aerisite și ferite de mușcături, cari produc stricarea zarzavaturilor. Semințele trebuie preparate din vreme în vederea însă-mănțării de primăvară.

Vitele

Vitele să fie păzite cu multă grijă în luna aceasta. De pe acum trebuie să dăm o îngrijire specială celor pe cari le vom pune la lucru. De asemenea trebuie dată o îngrijire vacilor cu vitei. Din când în când să nu uităm a da vitelor câte puțin uruială cu sare. Trebuie ferite cu multă grijă de răceli în zilele cu vânturi reci. Să nu li se dea apă rece, etc.

Să se citească și cele scrise pe luna Ianuarie în scrisoarea noastră sub titlul

Satul bunului gospodar

Aminteam noi și în scrisoarea noastră din luna trecută ceva și cu privire la satul bunului gospodar. Mai aminteam apoi ceva și cu privire la acele Cercuri Gospodărești, ce nu numai că sunt recomandate a fi înființate, dar ele sunt o necesitate. Din partea Statului se cheltuesc mari sume de bani pentru luminarea satelor și înființarea de astfel de Cercuri. Pentru ce oare bunii noștri gospodar nu s'ar alcătui și ei în „Cercuri Gospodărești”, unde să se strângă și să se străduiască a deveni folositori consătenilor lor, lor înșile și Statului? Aminteam noi ceva în luna trecută cu privire la ce s'ar putea face în aceste Cercuri acum în timp de grea viforniță. Ceea ce am scris luna trecută a fost numai o mică părticică din posibilitățile ce stau la îndemâna bunilor gospodar, numai ca ele să fie folosite. În luna aceasta mai aminteam încă unele lucruri, tot ca ideile călăuzitoare, rămânând ca aceste idei și altele încă să fie cugetate, judecate bine și puse în practică.

Pe lângă faptele de bine ce s'ar putea face prin astfel de Cercuri, fapte cari vor dovedi adevăratul caracter de creștin, se mai pot lua inițiative ca să se colecteze pe la bunii gospodar ceva lemne, pânză, alimente, etc, și prin conducerea acestor Cercuri să fie împărțite săracilor și bolnavilor din Comună și

din vecinătate. La orașe aceste Cercuri mai numite și de „caritate”, ar putea vizita spitalele, închisorile, etc. aducând câte un cuvânt de mângâiere celor suferinzi și chiar ceva alimente celor lipsiți.

Se mai poate lua inițiativa înființării de biblioteci agricole, sanitare și de cultură, în cari în timpul serilor de iarnă să cercetăm lucrurile folositoare pentru bunii gospodari. Se pot lua inițiative pentru înființarea de fântâni din loc în loc, pentru călătorii obosiți.

Se poate lua inițiativa înființării unor bascule comunale, a îngrășării și păstrării în bună stare a gardului cimitirului. De asemenea închiderea trainic a cimitirului vitelor și câte alte lucruri nu se pot face în aceste Cercuri, ca să nu mai amintim de foloasele neasemănate de mari ce le putem trage pentru gospodăria noastră, discutând cu prietenii noștri și cu bunii gospodari asupra diferitelor planuri bune de acțiune pentru viitor, la cari să ținem seama de experiențele făcute în trecut de fiecare dintre noi, experiențe de cari e foarte bine să ținem seama, pentrucă sunt totdeauna pline de învățături.

Am putea lungi această listă, dar cele scrise sunt numai niște sugestii pe cari bunii gospodari trebuie să le pună în practică, dezvoltându-le și aplicându-le.

Grădina de pomi

În grădina de pomi continuăm cu lucrările scrise în numărul trecut al scrisorii noastre la Pagina Gospodarului sub titlul „Grădina de pomi”. Recomandăm cu toată căldura să se citească cele scrise acolo, și după cum vremea ne va îngădui, să aducem la îndeplinire aceste lucrări. Ele sunt de un folos real, dacă le vom pune în practică. După cum vremea va îngădui, pentrucă în unele părți zilele de primăvară se vor arăta mai de vreme, ne vom ocupa cu curățatul crengilor uscate dela pomi. Tăiatul crengilor trebuie să se facă prin dreptul inelului crengii uscate, lângă rădăcina ei. Grădina trebuie bine greblată de frunzele uscate și arse. Multă străduință trebuie depusă pentru strângerea omizilor (a ouălor lor) despre cari am scris noi în scrisoarea din luna Ianuarie. Orice întârziere în această privință și orice neglijență va fi simțită în zilele când din aceste ouă vor ieși omizile, cari fără milă vor produce pomilor și fructelor însemnate pagube. După curățirea deplină a acestor frunze uscate și tăierea crengilor uscate, se va unge locul de unde am tăiat crengile cu ceară de altoit sau alt preparat. Cu o răzătoare specială se va curăți apoi coaja uscată de pe pomi. Pomi, dacă timpul a început

să se încălzească vor fi desfăcuți puțin de pământ la rădăcină și curățate cojile uscate până jos. După ce am curățat bine aceste coji, stropim tulpinile cu „carbolineum”, de 10%. Stropirea ajută la îndepărtarea și distrugerea insectelor de pe pomi cari în timpul iernii au căutat adăpost în aceste ascunzișuri. Printre cojile crăpate se adăpostesc multe insecte cum ar fi de exemplu, păduchele lănos, păduchele festos, printre care periculosul păduche festos de „San José”, socotit ca cel mai periculos parazit al pomilor. Merită deci ca bunii gospodari să curețe în felul de mai sus bine pomii lor și să-i stropesc bine. Stropirea se face pe timpuri uscate și mai din vreme ca să nu vină seara și zeama să înghețe

Te preamărim

*Când privim spre zări albastre,
La Tine, Tată, ne gândim,
Și vrem ca 'n inimile noastre
Cuvântul Tău să-l preamărim.*

*Intreaga fire din natură,
Cer, pământ, orice ființă,
Toți suntem a Ta făptură,
Și Iți datorăm credință.*

*Când noaptea văd cerul senin,
Deasupra stele cum sclipesc,
Și cum cu toate Ți se'nchin,
Eu zic: „Mărire Tatălui ceresc”.*

*Cu toți, privind spre zări albastre,
În pieptul nostru arde-un dor,
Ca să sburăm din astre 'n astre,
Slăvind pe Domnul în sfânt cor.*

I. Mihordea

pe pomi. Ea trebuie stropită din timp pentru a avea vreme să-și producă efectul dorit și să se usuce pe pomi. Se mai recomandă apoi o stropire a pomilor cu soluția următoare: 75 kg. apă, 20 kg. carbolineu și 7 kg. var. Această stropire ajută la mai multe lucruri; omoară insectele și oprește vegetația prea de vreme a pomilor primăvara și deci primejdia ca florile să fie surprinse de brumă. Se stinge mai întâi varul în apă și după aceea se toarnă carbolineul. Să nu se facă odată prea multă soluție ci e recomandabil ca să preparăm odată numai atâtă cât vom folosi în acea zi până seara. Stropirea să se facă atât la meri, peri, cât și la pruni, unde adesea se ascunde păduchele de „San José”.

Grădina de zarzavaturi

Odată cu sosirea lunii Februarie, în grădina de zarzavat încep și anumite lucrări. Răsadnițele trebuie dela începutul lunii pregătite. Cutiile pentru răsadnițe trebuie așezate pe locuri uscate. Pământul să fie destupat și pus dedesubt băle-gar de cal. După ce așezăm răsadnițele cu geamuri, începem semănatul diferitelor semințe imediat după 15 ale lunii; poate prin unele locuri și ceva mai de vreme. Între semințele ce le putem semăna acum sunt: ardeul, prazul, pătlăgelele vinete și roșii, țelina, ceapa, salata (de primăvară), bame, etc. În spre sfârșitul lunii, acolo unde pământul este înghețat, punem direct pe răzoare, după ce mai întâi am pregătit bine locul, săpându-l adânc și gunoindu-l: salată, pătrunjel, păstârnac, ceapă, bob, araba și usturoiu. Trebuie să se dea zor cu pregătutul terenului pentru luna Martie, gunoind, săpând și curățind bine terenul.

Dacă dorim să avem zarzavaturi mai din vreme, trebuie să luăm de timpuriu măsuri. Sunt unele zarzavaturi cari se pot foarte bine cultiva sub geamuri, făcând acea cultură numită „forțată”. Putem în felul acesta să obținem mult mai de timpuriu diferite zarzavaturi, cum ar fi de exemplu: salată, gulii, conopidă, ridichi, ceapă, usturoiu, etc. Trebuie observat că sunt diferite varietăți de semințe cari cresc foarte bine într-o astfel de cultură, de aceea cereți magazinului de unde cumpărați semințele la cari puteți aplica sistemul de cultură forțată.

Cerealele și semănăturile de toamnă

Cerealele trebuie ținute sub supraveghere și din când în când vânturate, pentru a nu încuiba în ele gârgărițele. Insecta aceasta e un mare dușman al cerealelor și odată încuibată în ele, cu greu se mai poate distruge. S'a încercat distrugerea ei cu sulf, areginal, etc., dar tratarea cerealelor e foarte dificilă și cere instalații și oameni speciali pentru a o putea aplica. Cel mai bun lucru credem că e ferirea cerealelor prin vânturarea și aerisirea cât mai des a lor.

Semănăturile de toamnă când timpul, vorbim de vânturile cu vifoniță, ne permite și aerul începe să se moaie, trebuie vizitate. Dacă peste semănături s'a format gheață din apa strânsă în bălți, ea trebuie cât mai curând spartă pentru a nu distruge semănăturile. Dacă bunul gospodar a luat măsurile necesare din timp, așa cum am scris noi de câteva ori în scrisorile noastre, atunci aceste lacuri de gheață au fost din vreme evitate. Dacă însă ele sunt peste semănături, acum trebuie să luăm urgente măsuri de îndepărtarea lor, spărgându-le.

În același timp trebuie să pregătim și semințele necesare pentru semănăturile din primăvară. Prin unele locuri, spre sfârșitul lunii se începe cu semănătură ovăzului și al mazării. Pentru ca să evităm pağubele pricinuite în lanurile de ovăz de tăciune, tratăm semințele de ovăz mai înainte de a fi semănate cu „formolină”. Se cumpără din comerț în cantitate de circa 40% — din care se ia cam 250 cm. cubi — se pun în apă formându-se soluția cu care urmează a fi tratate semințele.

Fânețele, pășunile și ogoarele

De fânețe și pășuni trebuie să ne îngrijim a fi împrăștiate acum toate mușuroaiele de cârțițe. Trebuie strânși toți mărăcinii, astupate gropile, strânse toate lemnele și pietrele și după aceea greblate pășunile bine cu grapa de mărăcini. După grăpare trebuie aruncată sămânța de iarbă (fân) pe care bunul gospodar, așa cum scriam noi încă de astă toamnă, a strâns-o de pe fundul ieslelor unde a dat fânul la vite.

Pe ogoare lucrul se mărginește la cărat gunoii.

Stupii

Odată cu sosirea lunii Februarie, și prisaca începe încet, încet, vieța din nou. Încă de prin ultima parte a lunii Ianuarie, regina a început să depună ouă în faguri. În luna Februarie, dacă timpul e frumos, putem găsi adesea puet căpăcit. Grija gospodarului-apicultor trebuie să fie ca să ferească stupii de a ieși prea de vreme la zbor în primele zile cu soare. Trebuie de sigur supravegheat ca hrana să nu se termine, cântărind din mână cutile. De asemenea a sosit timpul când albinele au nevoie de apă. Apa caldută trebuie să fie mereu în adăptoirea de lângă sutpi. În stupi e bine să ne ferim a umbla prea des pentru a nu stimula regina să se grăbească la ouat prea mult. De altfel luna Februarie, și mai ales prima parte a ei, e socotită încă printre zilele de odihnă ale stupilor.

În rezumat, grija pentru Februarie ar fi pentru stupi. Se mai pot pregăti diferite cutii din lemn, pentru a le putea avea la îndemână la vară când timpul e foarte scump. Dacă zilele sunt pe la sfârșitul lunii călduroase, putem face curățirea fundurilor cutiilor, făcând notițe

într'un caet cu privire la situația fiecărei colonii. Cu privire la acest lucru vom mai reveni însă cu ajutorul lui Dumnezeu în scrisoarea noastră viitoare de pe luna Martie a. c.

Pentru luna aceasta însă, bunule gospodar, ne vom opri aci, rămânând a pune cu ajutorul lui Dumnezeu în practică cele câteva sfaturi de mai sus și a mai desvolta cele câteva sugestii. Aceasta pentru folosul gospodăriei noastre și al conșătenilor noștri.

Să nu uităm însă, așa cum scriam, a ne face programele noastre, dar să nu uităm însă nici cele pentru sufletul nostru.

Noi cu ajutorul bunului Dumnezeu ne vom întâlni în acest loc al revistei pe luna viitoare, până atunci însă, să nu uităm că, cineva este un bun gospodar numai atunci când crește spre binele și ajutorul lui și al celor din jurul său, atât la corp, gospodărie, caracter și suflet.

Brașov

Ioan I. Dănețiu

Absolvent al școlii agronomice.

ANUNȚURI

Vând mașini de tricotaie, diferite numere, noi și de ocazie; primesc orice fel de reparațiuni ce țin de această branșă. Dau și învățătură în scurt timp celor ce voiesc să învețe tricotaia. De asemenea primesc orice comandă în ce privește branșă tricotaia. Pentru informațiuni, doritorii se vor adresa printr'o carte poștală la adresa: Ilie Firică, strada General Eustațiu, 47, București 6 (Prin Ferentari).

Caut ucenici și lucrători tâmplari de mobile. Sabatul liber. Alexandru Costache, str. Cățelu No. 62, București.

Doamna Elisabeta Constantinescu din București, str. Agricultori, No. 140, dă de suflet un băiat de patru luni, foarte frumos și sănătos.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară

A Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 8.

Abonamentul pe un an lei 100.

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116. București, IV.

Sora Maria Nemeș, în vârstă de 25 de ani, membră a Comunității București-Labirint, a fost chemată de Domnul la odihnă pe ziua de 22 Noiembrie, 1937.

În vieța de familie dânsa a fost o ființă ascultătoare, supusă, blândă, credincioasă și gata oricând a face binele, ajutând pe toți din jurul ei cu voie bună și cu zâmbetul pe buze.

Cunoscând credința din copilărie, era o adevărată creștină, mângâind și încurajând sufletele căzute în desnădejde. Chiar în timpul suferințelor provocate de o boală cruntă, pe care a răbdat-o cu resemnare, a dat dovadă de mare încredere în bunul Dumnezeu, îmbărbătând pe scumpa ei mamă să fie liniștită și să rămână credincioasă Domnului, spre a se putea revedea la adunarea tuturor dreptilor în Impărăția lui Dumnezeu.

Pe patul de suferință, presimțând că plecarea din vieța aceasta este aproape,

cerea mamei sale să cânte împreună cântările pline de mângâiere: „Șterge-ți fața plânsă” și „Poartă crucea cu plăcere”.

Ca membră a Comunității a fost un model în purtare, servise și ascultare. A dat o frumoasă pildă de vieța în deosebi tineretului Comunității. În serviciile pe cari le-a avut în ramura Misionarilor Voluntari a dat dovadă de sârguință și credincioșie.

Plecarea ei pentru scurtă vreme din mijlocul nostru a îndurerat pe toți cei ce o cunoșteau și în deosebi pe scumpa ei mamă, dar vieța ei de credință ne întărește nădejdea că ne vom revedea acolo unde nu vor mai fi „nici dureri, nici plâns”, ci vieța și fericire veșnică.

București

Gh. Popa

Sora Zena Budin, în etate de 19 ani, din comuna Covășinți jud. Arad, a fost chemată la odihnă de Domnul Hristos, pe ziua de 14 Septembrie 1937.

Cu ocazia înmăării, mulți au luat la cunoștință despre fericita nădejde a creștinului prin revenirea Domnului Hristos, și că cei morți în Domnul, vor fi înviați spre a fi luați împreună cu cei vii la cer.

Arad

F. Cionca